

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

(1.er i 3.er diumenges de cada mes)

Any I

OLOT, 6 de Juny de 1915

Núm. 6

Preus de subscripció		Direcció i administració:	
Olot, any.	2'50 ptes.	Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigirà	
Fora, "	3'00 "	tota la correspondència.	
Olot, els 19 números de 1915	2'00 "		
Fora, " " " " "	2'40 "		
Número solt 10 céntims		No 's retornen els originals	
Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.			

La peregrinació dels catalans a Saragoça

He tingut ocasió de seguir d'aprop els actes de la peregrinació, fins els que no formaba part de cap programa, i aixó m'ha evidenciat la agradable idea de la catalanitat dels nostres Prelats.

En efecte, no sols en les relacions particulars entre alguns peregrins catalans i els Srs. Bisbes s'ha parlat sempre en català, sinó que en el temple del Pilar i per quatre vegades, o sia per tots els sermons, publicament la llengua catalana ha servit a bisbes i feligresos pera lloar a Jesucrist i a la Verge del Pilar.

Molt ens felicitem nosaltres d'aixó i felicitem, com deuen fer tots els catalans, als Srs. Arquebisbe de Tarragona Dr. Antolí López Peláez, Bisbe de Vich Dr. Josep Torres i Bages, Bisbe de Solsona Dr. Vidal i Barraquer i el precomisat per nostre diòcessis Dr. Francisco de P. Mas a quins foren encarregats els quatre sermons, aixís com fem extensiva la felicitació al doctor Enric Reig, Bisbe de Barcelona, per el mateix concepte.

Una gran ensenyança per als olotins ens tindrien que ser aquets sermons fets en català fora de Catalunya, i fins un, el del Sr. Arquebisbe, fet per un no català de naixensa si bé ho es de cor.

No ho dic per a molestar a persones o entitats olotines (doncs comenso per no saber qui son els qui se'n cuiden i també per aixó precisament no espero el que pugui tenir aquestes ratlles una més gran oportunitat per lo que vaig a dir, sinó que ho dic ara porque és oportú lo de Saragoça) pero realment diu poc a favor de Olot el que no's fassin tots els sermons en català.

Per una rutina que tindria de desaparèixer lo més promte possible, en nostra catalana co-

marca, —quins feligresos son catalans i quins predicadors son generalment també catalans— no poden faltar els sermons en castellà en algunes festes religioses d'importancia general o bé particular de la localitat, tot aixó pensant que, com és natural, els menys no saben el català i els més no saben el castellà i que seria ridicol que algú retregués el que amb aquestes funcions hi assisteixen autoritats, doncs també hi assistiren a Saragoça, pró els Prelats compengueren que no per un escrúpol d'etiqueta tenfa de quedar com sembrada en el pedregám, per lo que refereix als seus feligresos, l'ètica dels seus bells sermons.

Sense citar indicacions d'autoritats religioses supremes, en nostra terra solzament, trobem que el Sr. Arquebisbe de Tarragona, la més alta dignitat religiosa catalana, no sols feu en català el primer sermó a els peregrins, sinó que a ell és degut en gran part a que els altres també ho fossin. També trobem que el savi Bisbe de Vich, Dr. Torres i Bages, recomana als seus capellans que usin el català per a les relacions amb els feligresos.

Molt esperem els diocessans gironins del nostre bisbe preconisat Dr. Francisco de P. Mas, i els que som catalans de naixensa i cor desitgem que no deixi de fer igual recomanació que el Sr. Bisbe de Vich, a tots els seus subordinats. Lo que jo voldria, lo que m'ha mogut a escriure aquestes ratlles, és el desitj de que quan vingúes del Dr. Mas aital recomanació als sacerdots de la diòcessis, quan menys per als olotins, els fos ja innecessaria.

CLAUDI VILAPLANA.